

LIETUVOS RESPUBLIKOS SUSISIEKIMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 17, LT-01505 Vilnius, tel. (8 5) 261 2363,
faks. (8 5) 212 4335, el. p. sumin@sumin.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188620589

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai,	2020-05-	Nr.
Lietuvos Respublikos teisingumo	I	Nr.
ministerijai,		
Lietuvos Respublikos vidaus reikalų		
ministerijai,		
Muitinės departamentui prie Lietuvos		
Respublikos finansų ministerijos,		
Lietuvos automobilių kelių direkcijai prie		
Susisiekimo ministerijos,		
Lietuvos keleivių vežimo asociacijai,		
Lietuvos nacionalinei vežėjų automobiliais		
asociacijai „Linava“,		
Lietuvos transporto saugos administracijai,		
Lietuvos vežėjų sąjungai,		
Tarptautiniam transporto ir logistikos		
aljansui		

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KIRGIZIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMO DĖL KELEIVIŲ IR KROVINIŲ TARPTAUTINIO VEŽIMO KELIAIS PROJEKTO

Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1179 „Dėl Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių patvirtinimo“, 5 punktu, teikia išvadoms gauti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Kirgizijos Respublikos Vyriausybės susitarimo dėl keleivių ir krovinių tarptautinio vežimo keliais projektą (toliau – Susitarimo projektas).

Susitarimo projekto tikslas – prisidėti prie abipusiškai naudingų prekybos ir ekonominių santykių plėtros užtikrinant sklandų keleivių ir krovinių vežimą kelių transporto priemonėmis tarp abiejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas.

Susitarimo projektas bus paskelbtas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje. Visi suinteresuoti asmenys galės teikti pastabas ir pasiūlymus 10 darbo dienų nuo Susitarimo projekto paskelbimo. Kitų konsultavimosi su visuomene būdų nenumatoma.

Susitarimo projektą teikia Tinklų ir tarptautinių ryšių departamento (l. e. direktoriaus pareigas – Kristina Semėnė, tel. (8 5) 239 3990, el. p. kristina.semene@sumin.lt) Tarptautinio bendradarbiavimo skyriaus (vedėja – Ina Irens, tel. (8 5) 239 3857, el. p. ina.irens@sumin.lt) vyriausioji specialistė Laima Labutienė (tel. (8 5) 239 3806, el. p. laima.labutiene@sumin.lt).

PRIDEDAMA:

1. Susitarimo projektas lietuvių kalba, 7 lapai.
2. Susitarimo projektas rusų kalba, 9 lapai.

Susisiekimo viceministras

Vladislav Kondratovič

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
KIRGIZIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL KELEIVIŲ IR KROVINIŲ TARPTAUTINIO VEŽIMO KELIAIS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kirgizijos Respublikos Vyriausybė (toliau – Šalys),
atsižvelgdamos į palankų dvišalių prekybinių ir ekonominių santykių vystymąsi ir
siekdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą lygybės ir abipusės naudos pagrindu,

siekdamos abipusiškumo pagrindu plėtoti keleivių vežimą autobusais ir (arba) krovinių
vežimą krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais tarp Lietuvos Respublikos ir
Kirgizijos Respublikos (toliau – valstybės), tranzitu per valstybių teritorijas, taip pat į (iš) trečiąsias
(-ių) šalis (-ių) ir siekdamos palengvinti šį susisiekimą,

susirūpinusios dėl aplinkos išsaugojimo, racionalaus energijos naudojimo, eismo saugumo
užtikrinimo ir vairuotojų darbo sąlygų gerinimo,

s u s i t a r ė:

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Pagal šį Susitarimą vykdomas keleivių vežimas autobusais ir (arba) krovinių vežimas
krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais tarp valstybių teritorijų, tranzitu per jų
teritorijas, taip pat į (iš) trečiąsias (-ių) šalis (-ių).

2. Šis Susitarimas nepažeidžia Šalių teisių ir įsipareigojimų pagal kitas jų sudarytas
tarptautines sutartis, taip pat Europos Sąjungos teisės aktus.

3. Šalių valstybių atsakingos institucijos (toliau – atsakingos institucijos) už šio Susitarimo
nuostatų įgyvendinimą yra:

Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija;

Kirgizijos Respublikoje – Kirgizijos Respublikos transporto ir kelių ministerija ir Kirgizijos
Respublikos vidaus reikalų ministerija.

2 straipsnis

Šiame Susitarime galioja šios sąvokos:

Autobusas – motorinė transporto priemonė, sukonstruota ir skirta keleiviams vežti ir turinti
daugiau kaip devynias sėdimąsias vietas, įskaitant vairuotojo vietą.

Krovininė transporto priemonė – motorinė transporto priemonė, sukonstruota ir skirta
kroviniams vežti.

Krovininės transporto priemonės junginys – krovininė transporto priemonė, sujungta su
priekaba arba puspriekabe, neatsižvelgiant į priekabos arba puspriekabės registravimo vietą.

Reguliarusis keleivių vežimas – keleivių vežimas autobusais tarp Šalių valstybių teritorijų,
tranzitu per jų teritorijas, taip pat į (iš) trečiąsias (-ių) šalis (-ių) iš anksto sutartais maršrutais ir

pagal nustatytą tvarkaraštį, kai vežėjas keleivius įlaipina ar išlaipina iš anksto nustatytose sustojimo vietose.

„Uždarų durų“ režimas – vienos Šalies valstybės vežėjui neleidžiama vykdyti keleivių ir krovinių vežimų tarp punktų, esančių kitos Šalies valstybės teritorijoje.

Vežėjas – vienos iš Šalių valstybėje registruotas fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal transporto priemonės registracijos valstybėje galiojančius teisės aktus įgaliotas vykdyti keleivių ar krovinių tarptautinį vežimą už atlygį ar savo sąskaita.

Šalių valstybių nacionaliniai teisės aktai – Šalių valstybių teritorijose galiojantys teisės aktai. Lietuvos Respublikos nacionaliniai teisės aktai apima ir Lietuvos Respublikoje taikomus Europos Sąjungos teisės aktus.

Kompetentingos institucijos – Šalių valstybių kompetentingos institucijos, užtikrinančios šio Susitarimo nuostatų vykdymą:

Lietuvos Respublikoje:

- 3 ir 9 straipsniai – Lietuvos policija, Lietuvos transporto saugos administracija;
- 13,14 ir 16 straipsniai – Lietuvos transporto saugos administracija;
- 18 straipsnis – Lietuvos automobilių kelių direkcija prie Susisiekimo ministerijos.

Kirgizijos Respublikoje:

3 straipsnis

1. Autobusai ir (arba) krovininės transporto priemonės ar jų junginiai, su kuriais vykdomas šiame Susitarime nustatytas tarptautinis keleivių ir (arba) krovinių vežimas, turi turėti savo valstybės registracijos ir skiriamąjį ženklus.

2. Autobuso ir (arba) krovininės transporto priemonės ar jos junginio vairuotojas turi turėti galiojantį nacionalinį ar tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, nacionalinius autobuso ir (arba) krovininės transporto priemonės ar jos junginio registracijos dokumentus, taip pat kitus dokumentus, kurių reikia vežimui, ir privalo juos pateikti kompetentingoms institucijoms pareikalavus.

4 straipsnis

Vežėjui neleidžiama vykdyti keleivių ir (arba) krovinių vežimų tarp punktų, esančių kitos Šalies valstybės teritorijoje.

5 straipsnis

Vežėjai ir autobusų arba krovinių transporto priemonių ar jų junginių vairuotojai privalo laikytis tos Šalies valstybės, kurios teritorijoje vykdomas vežimas, nacionalinių teisės aktų reikalavimų.

6 straipsnis

1. Muitai ir mokesčiai prekėms, vežamoms krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais, registruotomis vienos Šalies valstybės teritorijoje ir laikinai esančiomis kitos Šalies valstybės teritorijoje, taikomi vadovaujantis pastarosios Šalies valstybės nacionaliniais teisės aktais.

2. Autobusai ir krovininės transporto priemonės ar jų junginiai, registruoti vienos Šalies valstybės teritorijoje ir laikinai įvažiuoję į kitos Šalies valstybės teritoriją, taip pat degalai, esantys transporto priemonėse, nuo muitų, mokesčių ir muitinės rinkliavų atleidžiami vadovaujantis šios Šalies valstybės nacionaliniais teisės aktais.

3. Laikiniai įvežamos į kitos Šalies valstybės teritoriją atsarginės dalys, būtinos sugedusių, sugadintų ar apgadintų eismo įvykio metu autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių remontui, atleidžiamos nuo muitų, mokesčių, rinkliavų ir kitų mokestinių prievolių, taikomų vadovaujantis šios Šalies valstybės nacionaliniais teisės aktais. Nepanaudotos atsarginės dalys ar pakeistos senos atsarginės dalys turi būti išvežtos atgal arba sunaikintos, kontroliuojant muitinės pareigūnams.

4. Autobusų ir krovinių transporto priemonių ar jų junginių savininkams už naudojimąsi kelių infrastruktūra (t. y. atskiri kelio ruožai, tiltai, tuneliai ir kiti inžineriniai techniniai statiniai) kelių rinkliavos taikomos vadovaujantis šios Šalies valstybės nacionaliniais teisės aktais.

7 straipsnis

Vykdamas pasienio, muitinės ir kitą kontrolę, taip pat sprendžiant kitus klausimus, atskirai neaptartus šiame Susitarime, taikomi Šalių valstybių nacionaliniai teisės aktai.

8 straipsnis

Pasienio, muitinės ir kitų rūšių valstybinė kontrolė, vadovaujantis Šalių valstybių nacionaliniais teisės aktais, vykdoma be eilės, kai vežami gyvūnai, greitai gendantys kroviniai, taip pat kai vykdomas reguliarusis keleivių vežimas autobusais.

9 straipsnis

1. Vežėjui pažeidus kurią nors šio Susitarimo nuostatą ar Šalių valstybių nacionalinius teisės aktus, vežėjas traukiamas atsakomybėn pagal Šalies valstybės, kurioje įvyko pažeidimas, nacionalinius teisės aktus.

2. Jeigu vienos iš Šalių valstybės teritorijoje įvykdomi šio Susitarimo nuostatų pakartotiniai pažeidimai, Šalies valstybės, kurioje įsisteigęs vežėjas, kompetentinga institucija, Šalies valstybės, kurioje buvo padarytas pažeidimas, kompetentingos institucijos prašymu gali uždrausti vežėjui įvažiuoti į Šalies valstybės, kurioje buvo padarytas pažeidimas, teritoriją.

3. Apie priemones, kurių imtasi, informuojama kitos Šalies valstybės kompetentinga institucija.

10 straipsnis

1. Siekdamas užtikrinti šio Susitarimo įgyvendinimą, atsakingos institucijos keičiasi tarpusavyje informacija apie visus savo Šalių valstybių teritorijose galiojančių teisės aktų pakeitimus, turinčius įtakos šio Susitarimo įgyvendinimui.

2. Kilus ginčų ir nesutarimų dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo ar taikymo, Šalys sprendžia juos konsultacijomis arba derybomis.

11 straipsnis

Siekdamos įgyvendinti šį Susitarimą, atsakingos institucijos sudaro bendrą komisiją, į kurios sudėtį įtraukiami kompetentingų institucijų atstovai, tokios komisijos posėdžiai periodiškai rengiami Šalių valstybių teritorijose. Vienos iš Šalių valstybės atsakinga institucija prieš mėnesį raštu kreipiasi į kitos Šalies valstybės atsakingą instituciją su pasiūlymu surengti bendros komisijos posėdį. Bendros komisijos sprendimai įforminami protokolais.

12 straipsnis

Siekiant užtikrinti nacionalinį saugumą vienos iš Šalių valstybės teritorijoje gali būti taikomi eismo apribojimai. Eismo apribojimus taikančios Šalies valstybės atsakinga institucija privalo per kuo trumpesnę laiką pranešti apie tai kitos Šalies valstybės atsakingai institucijai.

KELEIVIŲ VEŽIMAS

13 straipsnis

1. Reguliarus keleivių vežimas organizuojamas abipusiu kompetentingų institucijų susitarimu ir vykdomas turint leidimus, išduodamus remiantis abipusiu kompetentingų institucijų susitarimu.

2. Prašymus organizuoti tokį vežimą kompetentingos institucijos perduoda viena kitai prieš 3 (tris) mėnesius. Prašyme turi būti nurodoma:

- a) vežėjo pavadinimas;
- b) vykimo maršrutas;
- c) eismo tvarkaraštis;
- d) tarifas;
- e) sustojimo punktai, kuriuose vežėjas įlaipins ir išlaipins keleivius;
- f) numatomas vežimo laikotarpis ir reguliarumas;
- g) pasienio kontrolės punkto per Valstybės sieną pavadinimas.

3. Vienos Šalies kompetentinga institucija gali pareikalauti iš kitos Šalies kompetentingos institucijos papildomos informacijos, kurios reikia leidimui išduoti.

4. Kompetentingos institucijos išduoda leidimus tai kelio atkarpai, kuri eina per jų valstybės teritoriją. Leidimai galioja ne ilgiau kaip 5 (penkerius) metus. Juose nurodomos veiklos sąlygos.

5. Jeigu reguliaraus keleivių vežimo paslauga praranda paklausą, vežėjas gali ją nutraukti, prieš 3 (tris) mėnesius iki vežimo nutraukimo pranešdamas leidimą išdavusioms kompetentingoms institucijoms ir klientams.

6. Vienos iš Šalių valstybių kompetentinga institucija sprendimą dėl leidimo išdavimo arba atsisakymo jį išduoti turi priimti per 3 (tris) mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą gavimo dienos.

7. Jeigu reguliaraus keleivių vežimo paslaugą teikia vežėjų grupė, leidimai išduodami visiems vežėjams. Leidime turi būti nurodyti visų vežėjų pavadinimai.

14 straipsnis

1. Vežti keleivius nereguliaru maršrutu autobusais tarp abiejų valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas, išskyrus šio Susitarimo 15 straipsnyje numatytus atvejus, reikia leidimų, kuriuos išduoda kompetentingos institucijos.

2. Kiekvienam keleivių vežimui turi būti išduotas atskiras leidimas, kuriuo suteikiama teisė atlikti vieną kelionę į abi puses.

3. Atsakingos institucijos kasmet perduoda viena kitai tarpusavyje suderintą leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, kiekį. Šie leidimai turi būti antspauduoti ir pasirašyti leidimą išdavusios kompetentingos institucijos.

4. Leidimai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, galioja 13 (trylika) mėnesių nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios. Leidimas galioja autobusui, kuriuo vykdomas keleivių vežimas.

15 straipsnis

1. Šio Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje nurodytų leidimų vežti keleivius autobusais nereguliaru maršrutu nereikia, kai:

a) tos pačios sudėties keleivių grupė vežama tuo pačiu autobusu visą kelionę, kuri prasideda ir baigiasi tos Šalies valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritorijoje;

b) vykdomas nereguliarus vežimas tranzitu „uždarytų durų“ režimu;

c) kelionė prasideda tos Šalies valstybės, kurioje yra registruotas autobusas, teritorijoje ir baigiasi kitos Šalies valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad autobusas grįžta į pirmosios Šalies valstybės teritoriją be keleivių;

d) autobusas iš Šalies valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritorijos vyksta be keleivių į kitos Šalies valstybės teritoriją, su sąlyga parvežti keleivius atgal į pirmosios Šalies valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritoriją;

e) sugedęs autobusas keičiamas kitu autobusu.

2. Atlikdamas šio straipsnio 1 dalyje numatytą vežimą, autobuso vairuotojas privalo turėti kelionės lapą, užpildytą iki kelionės pradžios.

3. Leidimų, nustatytų šio Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje, nereikia, jei pirmoji kelionė į Šalies valstybės, kurioje bus registruotas autobusas, teritoriją vykdoma įsigytais naujais autobusais be keleivių.

KROVINIŲ VEŽIMAS

16 straipsnis

1. Krovinių vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas, taip pat į (iš) trečiąsias (-ųjų) šalis (-ių) vykdomas krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais pagal kompetentingų institucijų išduodamus leidimus, išskyrus šio Susitarimo 17 straipsnyje numatytus vežimus.

2. Kiekvienam krovinių vežimui turi būti išduotas atskiras leidimas, kuriuo suteikiama teisė atlikti vieną kelionę pirmyn ir atgal.

3. Atsakingos institucijos kasmet perduoda viena kitai tarpusavyje suderintą skaičių leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje. Šie leidimai turi būti antspauduoti ir pasirašyti leidimą išdavusios kompetentingos institucijos.

4. Leidimai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, galioja 13 (trylika) mėnesių nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios. Leidimas galioja krovininei transporto priemonei ar jos junginiui nepriklausomai nuo to, kurios valstybės teritorijoje registruota puspriekabė ar priekaba.

5. Vežėjas, vykdamas šiame Susitarime nustatytą krovinių vežimą, kompetentingoms institucijoms pareikalavus taip pat privalo pateikti krovinio vežimo sutartį patvirtinantį dokumentą – krovinio važtaraštį. Krovinio važtaraštis turi atitikti tarptautinį pavyzdį.

17 straipsnis

1. Leidimų, nurodytų šio Susitarimo 16 straipsnyje, nereikalaujama vežant:

- a) kilnojamąjį turtą, kai persikeliama į nuolatinę gyvenamąją vietą;
- b) mirusiųjų palaikus ir urnas su mirusiųjų pelenais;
- c) medžiagas ir eksponatus, skirtus mugėms ir parodoms;
- d) technines priemones, įrangą, gyvūnus, taip pat kitą inventorių ir turtą, skirtą sporto ir kitiems renginiams, taip pat kino filmavimams, televizijos ir garso įrašams;
- e) pašto siuntas;
- f) krovinius, skirtus suteikti techninę pagalbą sugedusioms transporto priemonėms;
- g) medicininę įrangą ir medikamentus, būtinus skubiai pagalbai suteikti stichinių nelaimių atvejais, taip pat krovinius humanitarinei pagalbai suteikti;
- h) krovinius krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais, kurių didžiausioji leidžiamoji masė, įskaitant priekabas ar puspriekabas, ne didesnė kaip 6 tonos;
- i) bagažą iš oro uosto arba į oro uostą, įvykus lėktuvo avarijai ar dėl reiso pakeitimo, ar atidėjimo;
- j) sugedusią arba eismo įvykyje sugadintą transporto priemonę;
- k) atsargines dalis ir atsargas, skirtus jūrų laivams ir orlaiviams.

2. Išimtyms, numatytos šio straipsnio 1 dalies c ir d punktuose, galioja tik tais atvejais, jeigu vežamas krovinytis turi būti išvežtas iš valstybės.

3. Leidimų vežti krovinius nereikia pirmajai kelionei įsigytomis naujomis nepakrautomis krovininėmis transporto priemonėmis, taip pat tais atvejais, kai nepakrauta krovininė transporto priemonė siunčiama pakeisti kitos Šalies valstybės teritorijoje sugedusią krovininę transporto priemonę arba kai pataisyta krovininė transporto priemonė parvyksta.

SVORIAI IR MATMENYS

18 straipsnis

1. Vienos iš Šalių autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių matmenys, ašies apkrova ir svoris turi atitikti kitos Šalies valstybės teritorijoje nustatytas normas.

2. Vežėjas, veždamas nedalomus sunkiasvorius ir didelių gabaritų krovinius, turi gauti specialų kitos Šalies valstybės kompetentingos institucijos leidimą, jei autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių matmenys, bendras svoris ar ašies apkrova viršija normas, nustatytas kitos Šalies valstybės teritorijoje.

3. Kompetentingos institucijos privalo atsakyti į prašymą išduoti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą specialų leidimą ne vėliau kaip per 10 (dešimt) dienų nuo tokio prašymo gavimo dienos.

4. Jeigu šio straipsnio 2 dalyje minėtuose specialiuose leidimuose nustatytas autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių vykdymas konkrečiu maršrutu, vežimas turi būti vykdomas tik šiuo maršrutu.

PAVOJINGŲJŲ IR GREITAI GENDANČIŲ KROVINIŲ VEŽIMAS

19 straipsnis

1. Pavojingųjų krovinių vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų, tranzitu per jų teritorijas, taip pat į (iš) trečiąsias (-ųjų) šalis (-ių) vykdomas laikantis sąlygų, nustatytų Šalių valstybių nacionaliniuose teisės aktuose.

2. Greitai gendančių produktų vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų, tranzitu per jų teritorijas, taip pat į (iš) trečiąsias (-ųjų) šalis (-ių) vykdomas laikantis 1970 m. rugsėjo 1 d. Susitarimo dėl greitai gendančių maisto produktų tarptautinio gabenimo ir tokiam gabenimui naudojamų specialių transporto priemonių (ATP) nustatytų sąlygų.

3. Pavojingųjų ir greitai gendančių krovinių vežimas Šalių valstybių teritorijose vykdomas tik laikantis Šalių valstybių nacionalinių teisės aktų.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Šalių abipusiu sutarimu šis Susitarimas gali būti keičiamas ir papildomas įforminant tai atskirais protokolais, kurie yra neatskiriama šio Susitarimo dalis ir įsigalioja pagal šio Susitarimo 21 straipsnio 1 dalį.

21 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus 30 (trisdešimčiai) dienų nuo tos dienos, kurią diplomatiniais kanalais gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas apie tai, kad Šalys įvykdė valstybių vidaus procedūras, būtinas šiam Susitarimui įsigaliojti.

2. Šis Susitarimas sudaromas 5 (penkerių) metų laikotarpiui ir toliau šio Susitarimo galiojimas automatiškai pratęsiamas tol, kol viena iš Šalių raštu praneša kitai Šaliai apie ketinimą jį nutraukti ne vėliau kaip prieš 6 (šešis) mėnesius iki siūlomos šio Susitarimo nutraukimo dienos.

Pasirašyta _____ 202_ m. _____ d. dviem autentiškais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, kirgizų ir rusų kalbomis, be to visi tekstai turi vienodą galią.

Kilus ginčui dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo, vadovaujama rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

KIRGIZIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

СОГЛАШЕНИЕ
МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ
И
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКИ
О МЕЖДУНАРОДНЫХ АВТОМОБИЛЬНЫХ ПЕРЕВОЗКАХ ПАССАЖИРОВ И
ГРУЗОВ

Правительство Литовской Республики и Правительство Кыргызской Республики (в дальнейшем именуемые Сторонами),

с учетом благоприятного развития двусторонних торговых и экономических отношений и в целях развития экономического сотрудничества на основе равноправия и взаимной выгоды,

желая содействовать двустороннему развитию пассажирских перевозок автобусами и (или) грузовых перевозок грузовыми транспортными средствами или автопоездами между Литовской Республикой и Кыргызской Республикой (далее в тексте – государства), транзитом через территории государств, а также в третьи страны или из них, а также желая облегчить это сообщение,

выражая озабоченность по поводу охраны окружающей среды, рационального использования энергии, обеспечения безопасности движения и улучшения условий труда водителей,

с о г л а с и л и с ь о нижеследующем:

ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1

1. В соответствии с настоящим Соглашением осуществляются пассажирские перевозки автобусами и (или) грузовые перевозки грузовыми транспортными средствами или автопоездами между территориями государств, транзитом через их территории, а также в третьи страны или из них.

2. Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязанностей Сторон, вытекающих из других заключённых ими международных договоров, а также правовых актов Европейского Союза.

3. Ответственными органами государств Сторон за реализацию положений настоящего Соглашения (далее в тексте – ответственные органы) являются:

в Литовской Республике – Министерство транспорта и коммуникаций Литовской Республики;

в Кыргызской Республике – Министерство транспорта и дорог Кыргызской Республики и Министерство внутренних дел Кыргызской Республики.

Статья 2

В рамках настоящего Соглашения действуют нижеследующие термины:

Автобус – сконструированное и предназначенное для перевозки пассажиров моторное транспортное средство, имеющее более девяти мест для сидения, включая место водителя.

Грузовое транспортное средство – сконструированное и предназначенное для перевозки грузов моторное транспортное средство.

Автопоезд – грузовое транспортное средство, соединенное с прицепом или полуприцепом, независимо от места регистрации прицепа или полуприцепа.

Регулярная перевозка пассажиров – перевозка пассажиров автобусами между территориями государств **Сторон**, транзитом через их территории, а также в третьи страны или из них по заранее условленным маршрутам и согласно установленному расписанию, при которой перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров на заранее установленных местах остановок.

Режим «закрытых дверей» – перевозчику государства одной Стороны не разрешается осуществлять перевозки пассажиров и грузов между пунктами, расположенными на территории государства другой Стороны.

Перевозчик – юридическое или физическое лицо, зарегистрированное в государстве одной из Сторон, которое в соответствии с законодательством, действующим в государстве регистрации транспортного средства, уполномочено выполнять международные пассажирские или грузовые перевозки на коммерческой основе или за собственный счёт.

Национальное законодательство государств Сторон – законодательство, действующее на территориях государств Сторон. Национальное законодательство Литовской Республики также включает правовые акты Европейского Союза, применяемые в Литовской Республике.

Компетентные органы – компетентные органы государств Сторон, обеспечивающие выполнение положений настоящего Соглашения:

от Литовской Республики:

- в отношении статей 3 и 9 – Полиция Литвы, Администрация транспортной безопасности Литвы;
- в отношении статей 13, 14 и 16 – Администрация транспортной безопасности Литвы;
- в отношении статьи 18 – Дирекция автомобильных дорог Литвы при Министерстве транспорта и коммуникаций;

от Кыргызской Республики:

Статья 3

1. Автобусы и (или) грузовые транспортные средства или автопоезда, которыми осуществляется установленная в настоящем Соглашении международная перевозка пассажиров и (или) грузов, должны иметь регистрационные и отличительные знаки своего государства.

2. Водитель автобуса и (или) грузового транспортного средства или автопоезда должен иметь действительное национальное или международное водительское удостоверение, национальные регистрационные документы на автобус и (или) грузовое транспортное средство или автопоезд, а также другие документы, необходимые для перевозки, и обязан предъявить их по требованию компетентных органов.

Статья 4

Перевозчику не разрешается осуществлять перевозки пассажиров и (или) грузов между пунктами, расположенными на территории ~~другого~~ государства другой Стороны.

Статья 5

Перевозчики и водители автобусов или грузовых транспортных средств и автопоездов обязаны соблюдать требования национального законодательства государства Стороны, на территории которого выполняется перевозка.

Статья 6

1. Таможенные пошлины и налоги на товары, перевозимые грузовыми транспортными средствами или автопоездами, зарегистрированными на территории государства одной Стороны и временно находящимися на территории государства другой Стороны, взимаются в соответствии с национальным законодательством государства данной Стороны.

2. Автобусы и грузовые транспортные средства или автопоезда, зарегистрированные на территории государства одной Стороны и временно въехавшие на территорию государства другой Стороны, а также находящееся в транспортных средствах горючее, освобождаются от таможенных пошлин, налогов и таможенных сборов в соответствии с национальным законодательством государства данной Стороны.

3. Временно ввезённые на территорию государства другой Стороны запасные части, необходимые для ремонта неисправных, испорченных или повреждённых в дорожно-транспортном происшествии автобусов и (или) грузовых транспортных средств или автопоездов, освобождаются от таможенных пошлин, налогов, сборов и прочих налоговых обязательств, применяемых в соответствии с национальным законодательством государства данной Стороны. Неиспользованные запасные части или заменённые старые запасные части должны быть вывезены обратно или уничтожены под надзором таможенных служащих.

4. С владельцев автобусов, грузовых транспортных средств или автопоездов за пользование дорожной инфраструктурой (т. е. отдельными отрезками дороги, мостами, тоннелями и другими инженерно-техническими сооружениями) взимаются дорожные сборы в соответствии с национальным законодательством государства данной Стороны.

Статья 7

При осуществлении пограничного, таможенного или иного контроля, а также при решении вопросов, отдельно не оговорённых в настоящем Соглашении, применяется национальное законодательство государств Сторон.

Статья 8

В соответствии с национальным законодательством государств Сторон при перевозке животных, скоропортящихся грузов, а также при регулярной перевозке пассажиров автобусами, пограничный, таможенный и иные виды государственного контроля осуществляются в приоритетном порядке.

Статья 9

1. В случае нарушения перевозчиком какого-либо положения настоящего Соглашения или национального законодательства государств Сторон, перевозчик подлежит привлечению к ответственности в соответствии с национальным законодательством государства Стороны, где имело место нарушение.

2. В случае повторных нарушений положений настоящего Соглашения на территории государства одной из Сторон компетентный орган государства Стороны, в котором учреждён перевозчик, по просьбе компетентного органа государства Стороны, где имело место нарушение, может запретить перевозчику въезд на территорию государства Стороны, где имело место нарушение.

3. Компетентный орган государства другой Стороны информируется о принятых мерах.

Статья 10

1. Ответственные органы принимают меры по реализации настоящего Соглашения и обмениваются информацией обо всех изменениях действующего на территориях государств их Сторон законодательства, влияющих на реализацию настоящего Соглашения.

2. Все споры и разногласия, которые могут возникнуть в связи с толкованием и применением положений настоящего Соглашения, Стороны будут решать путём консультаций или переговоров.

Статья 11

Для реализации настоящего Соглашения ответственные органы создают смешанную комиссию, в состав которой входят представители компетентных органов, заседания такой комиссии проходят периодически на территориях государств Сторон. Ответственный орган государства одной из Сторон за один месяц в письменной форме обращается к ответственному органу государства другой Стороны с предложением о созыве заседания смешанной комиссии. Решения смешанной комиссии оформляются протоколами.

Статья 12

В целях обеспечения национальной безопасности на территории государства одной из Сторон возможны ограничения движения. Ответственный орган государства Стороны, применяющей ограничение движения, обязан в максимально возможные короткие сроки сообщить об этом ответственному органу государства другой Стороны.

ПАССАЖИРСКИЕ ПЕРЕВОЗКИ

Статья 13

1. Регулярные пассажирские перевозки организуются по обоюдному согласованию компетентных органов и осуществляются по разрешениям, выдаваемым компетентными органами на основе взаимной договорённости.

2. Заявки на организацию таких перевозок компетентные органы за 3 (три) месяца передают друг другу. В заявке должно быть указано:

- а) наименование перевозчика;
- б) маршрут следования;
- в) расписание движения;
- г) тариф;
- д) пункты остановок, на которых перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров;
- е) намечаемый период и регулярность выполнения перевозок;
- ж) наименование контрольно-пропускного пункта через Государственную границу.

3. Компетентный орган государства одной Стороны может потребовать от компетентного органа государства другой Стороны дополнительной информации, необходимой для выдачи разрешения.

4. Компетентные органы выдают разрешения на тот участок пути, который проходит по территории их государства. Максимальный срок действия разрешений – 5 (пять) лет. В них указываются условия деятельности.

5. В случае отсутствия спроса на регулярные пассажирские перевозки перевозчик может их прекратить, за 3 (три) месяца до прекращения перевозок сообщив об этом выдавшим разрешение компетентным органам и клиентам.

6. Решение о выдаче разрешения или об отказе в его выдаче обязан принять компетентный орган государства одной из Сторон в трёхмесячный срок со дня получения обращения о выдаче разрешения.

7. Если услугу регулярных пассажирских перевозок предоставляет группа перевозчиков, разрешения выдаются всем перевозчикам. В разрешении должны быть указаны наименования всех перевозчиков.

Статья 14

1. Для перевозок пассажиров по нерегулярному маршруту автобусами между территориями обоих государств или транзитом через их территории, за исключением предусмотренных в статье 15 настоящего Соглашения случаев, требуются разрешения, которые выдаются компетентными органами.

2. На каждую перевозку пассажиров должно быть выдано отдельное разрешение, предоставляющее право на одну поездку туда и обратно.

3. Ответственные органы ежегодно обмениваются взаимосогласованным количеством разрешений, указанных в части 1 данной статьи. Такие разрешения должны быть скреплены печатями и подписями компетентного органа, выдавшего разрешение.

4. Разрешения, указанные в части 1 данной статьи, действительны на протяжении 13 (тринадцать) месяцев с начала каждого календарного года. Разрешение действительно для автобуса, на котором осуществляется перевозка пассажиров.

Статья 15

1. Указанных в части 1 статьи 14 настоящего Соглашения разрешений на перевозку пассажиров автобусами по нерегулярному маршруту не требуется в случаях, когда:

а) группа пассажиров одного и того же состава перевозится одним и тем же автобусом на протяжении всей поездки, начинающейся и заканчивающейся на территории государства той Стороны, где зарегистрирован автобус;

б) осуществляется нерегулярная транзитная перевозка в режиме «закрытых дверей»;

в) поездка начинается на территории государства Стороны, где зарегистрирован автобус и заканчивается на территории государства другой Стороны, при условии, что автобус возвращается на территорию государства первой Стороны без пассажиров;

г) автобус с территории государства Стороны, где зарегистрирован автобус направляется без пассажиров на территорию государства другой Стороны, при условии доставки пассажиров обратно на территорию государства первой Стороны, где зарегистрирован автобус;

д) производится замена неисправного автобуса другим автобусом.

2. При выполнении перевозок, предусмотренных частью 1 настоящей статьи, водитель автобуса должен иметь путевой лист, заполненный до начала поездки.

3. Разрешений, установленных в части 1 статьи 14 настоящего Соглашения, не требуется, если первая поездка на территорию государства Стороны, где автобус будет зарегистрирован, выполняется на новоприобретённых автобусах без пассажиров.

ГРУЗОВЫЕ ПЕРЕВОЗКИ

Статья 16

1. Перевозки грузов между территориями обоих государств или транзитом через их территории, а также в третьи страны или из них осуществляются грузовыми транспортными средствами или автопоездами на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами, за исключением перевозок, предусмотренных статьей 17 настоящего Соглашения.

2. На каждую перевозку грузов должно быть выдано отдельное разрешение, которое даёт право на совершение одного рейса туда и обратно.

3. Ответственные органы ежегодно обмениваются взаимосогласованным количеством разрешений, указанных в части 1 настоящей статьи. Такие разрешения должны быть скреплены печатями и подписями компетентного органа, выдавшего разрешение.

4. Разрешения, указанные в части 1 настоящей статьи, действительны на протяжении 13 (тринадцать) месяцев с начала каждого календарного года. Разрешение действительно на грузовое транспортное средство или автопоезд вне зависимости от того, на территории какого государства зарегистрирован полуприцеп или прицеп.

5. Перевозчик, выполняющий установленную в настоящем Соглашении перевозку грузов, по требованию компетентных органов также обязан предоставить документ, подтверждающий договор перевозки груза, – грузовую накладную. Грузовая накладная должна соответствовать международному образцу.

Статья 17

1. Разрешений, указанных в статье 16 настоящего Соглашения, не требуется при перевозке:

а) движимого имущества при переселении на постоянное место жительства;

б) тел умерших и урн с прахом умерших;

в) материалов и экспонатов, предназначенных для ярмарок и выставок;

г) технических средств, оборудования, животных, а также прочего инвентаря и имущества, предназначенных для проведения спортивных и других мероприятий, а также для киносъёмок, звуковой и телевизионной записи;

д) почтовых отправлений;

е) грузов, предназначенных для оказания технической помощи неисправным транспортным средствам;

ж) медицинского оборудования и медикаментов, необходимых для оказания экстренной медицинской помощи в случае стихийного бедствия, а также грузов в рамках гуманитарной помощи;

з) грузов грузовыми транспортными средствами или автопоездами, максимально допустимая масса которых с прицепом или полуприцепом не превышает 6 тонн;

и) багажа из аэропорта или в аэропорт в случае аварии самолёта или из-за отсрочки или отмены рейса;

к) неисправного или повреждённого в дорожно-транспортном происшествии транспортного средства;

л) запасных частей и запасов, предназначенных для морских и воздушных судов.

2. Исключения, предусмотренные в пунктах в и г части 1 настоящей статьи действительны только в тех случаях, если перевозимый груз подлежит вывозу из государства.

3. Разрешений на перевозку грузов не требуется для первой поездки новоприобретённых порожних грузовых транспортных средств, а также в случаях, когда порожнее грузовое транспортное средство направляется для замены неисправного транспортного средства на территории государства другой Стороны, либо при возвращении отремонтированного грузового транспортного средства.

МАССЫ И ГАБАРИТЫ

Статья 18

1. Габариты, нагрузка на ось и вес автобусов и (или) грузовых транспортных средств или автопоездов одной из Сторон должны соответствовать установленным нормам на территории государства другой Стороны.

2. При перевозке неделимых тяжеловесных и крупногабаритных грузов перевозчик должен получить специальное разрешение компетентного органа государства другой Стороны, если габариты, общий вес или нагрузка на ось автобусов и (или) грузовых транспортных средств или автопоездов превышают нормы, установленные на территории государства другой Стороны.

3. Компетентные органы обязаны ответить на обращение о выдаче указанного в части 2 настоящей статьи специального разрешения не позднее чем в течение 10 (десяти) дней со дня получения такого обращения.

4. Если специальные разрешения, упомянутые в части 2 настоящей статьи, предусматривают движение автобусов и (или) грузовых транспортных средств или автопоездов по определённому маршруту, то перевозка должна осуществляться только по этому маршруту.

ПЕРЕВОЗКА ОПАСНЫХ И СКОРОПОРТЯЩИХСЯ ГРУЗОВ

Статья 19

1. Перевозка опасных грузов между территориями обоих государств, транзитом через их территории, а также в третьи страны или из них осуществляется с соблюдением условий, установленных национальным законодательством государств Сторон.

2. Перевозка скоропортящихся продуктов между территориями обоих государств, транзитом через их территории, а также в третьи страны или из них осуществляется с соблюдением условий, установленных Соглашением о международных перевозках скоропортящихся пищевых продуктов и о специальных транспортных средствах, предназначенных для этих перевозок (СПС) от 1 сентября 1970 г.

3. Перевозка опасных и скоропортящихся грузов по территориям государств Сторон осуществляется только при соблюдении национального законодательства государств Сторон.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 20

По взаимному согласию Сторон в настоящее Соглашение могут быть внесены изменения и дополнения, которые оформляются отдельными протоколами, являющимися неотъемлемой частью настоящего Соглашения и вступают в силу в соответствии с пунктом 1 статьи 21 настоящего Соглашения.

Статья 21

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении 30 (тридцати) дней со дня получения по дипломатическим каналам последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение заключается сроком на пять (5) лет и в дальнейшем его действие будет автоматически продлеваться до тех пор, пока одна из Сторон не направит другой Стороне письменное уведомление о своём намерении прекратить его действие не менее чем за 6 (шесть) месяцев до предлагаемой даты прекращения действия настоящего Соглашения.

Совершено в городе _____ «__» _____ 202__ года в двух подлинных экземплярах, каждый на литовском, киргизском и русском языках, причём-все тексты имеют одинаковую силу.

В случае возникновения споров в связи с толкованием положений настоящего Соглашения, текст на русском языке будет иметь преимущественную силу.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ**

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКИ**

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija 188620589, Gedimino pr. 17, 01505 Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KIRGIZIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMO DĖL KELEIVIŲ IR KROVINIŲ TARPTAUTINIO VEŽIMO KELIAIS PROJEKTO
Dokumento registracijos data ir numeris	2020-05-26 Nr. 2-2662
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Vladislav Kondratovič, Susisiekimo viceministras, Vadovybė
Sertifikatas išduotas	VLADISLAV,KONDRATOVIČ LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2020-05-25 18:53:24 (GMT+03:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymoje nurodytas laikas	2020-05-25 18:53:38 (GMT+03:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	EID-SK 2016, AS Sertifitseerimiskeskus EE
Sertifikato galiojimo laikas	2019-10-29 18:53:22 – 2024-10-27 23:59:59
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA, VI Registru centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Dokumentų valdymo sistema Avilys, Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija, į.k.188620589 LT", sertifikatas galioja nuo 2018-12-27 13:55:24 iki 2021-12-26 13:55:24
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	2
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Dokumentų valdymo sistema Avilys, versija 3.5.26
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. META-INF/signatures/signatures1.xml#SignatureElem_0: Sertifikato (subjektas: Dokumentų valdymo sistema Avilys, galioja nuo: 2018-12-27 13:55:24) kelio tikrinimas nesėkmingas. Negalima atlikti pilno sertifikato patikrinimo, nes nenurodytas nė vienas servisas (OCSP ar CRL) informacijai apie sertifikato atšaukimą gauti.
Paieškos nuoroda	–
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2020-05-26 15:27:45 Dokumentų valdymo sistema Avilys